

P 338-7498

No. 48. Metai XIV

Gruodžio-Dec. 1, 1944

Kristaus Karaliaus Laivas

Jėvų Marijonų Kolegijos Rėmėjų Savaitraštis

Kun. J. Vaitkevičius, M.I.C.

Apie Dievo Meilės Kilnumą

1. Dievo meilės rūšys

Tiesa yra proto maistas, gėris gi valios, todėl taip protas trokšta tiesos, o valia gėrio, kaip kad viduriai trokšta kūniško maisto.

Bet protas turėdamas nepabaigtai didelį talpumą, nepasitenkina bent kokia tiesa, jis ieško visiškos pilnos tiesos, lygiai ir valia pilno ir visiško gėrio, todėl, jei ir neturėtume apreiškimo, vienu tik sveiku protu vedami turėtume priėti prie išvados, kad Dievas yra, kad Jis yra geras, ir kad Jį reikia mylėti daugiau už viską, nes vienas Dievas yra pilnoji ir visiškoji tiesa ir pilnas ir visiškas gėris.

Kad protas nepasitenkina, tiesos skeveldromis, o valia gėrio, įrodo tai kasdieninio gyvenimo faktai. Radę ant žemės gyvulio pėdas, tuojaus bandome atspėti, kokio čia gyvulio eita. Mokslininkai, radę kokią sukę ar skeveldrą, bekasinėdami griuvėsius, tuojaus vaizdinasi, kaip turėjo atrodyti tas indas, ar toji stovykla, kurios dalį jie turi rankose. Arba gamtininkai, suradę žemėje kokią kaulėlį, bando tuojaus atspėti kaip turėjo atrodyt' tas gyvulys, kuris nešiojo tą kaulą.

Panašiai darosi su žmogaus protu ir Dievo linkui. Pastebėjęs gamtoje išbarstytas tiesos skeveldras, bando jas sudėt į krūvą ir iš jų spėt, kaip turi atrodyti tas Šaltinis, iš kurio visos tos tiesos yra išėjusios.

Tokiu keliu eidami, net pagonų galvočiai priėjo prie labai kilnių ir gražių minčių apie Dievą. Sveikas jų protas jiems pasakė, kad visi gerumai, tobulumai ir gražumai, kuriuos jų akys mato šiame pasaulyje, yra tik tų gerumų ir gražumų atspindžiai, kurie sudaro esmę To, kurio mūs akys nemato.

Kadangi valios troškimai eina sulyg proto nurodymais, todėl valia ir ima veržtis į tas aukštybes, kariose gyvena pats Gražumas, Gerumas ir Tobulumas. Žmogus tat, eidamas tik savo prigimties palinkimais, gali priėti prie Dievo meilės, kaipo viso pasaulio Kurėjo. Toji meilė gali net viršinti visas kitas meiles, gali žmogus mylėti Dievą daugiau už viską, nes meilė turi eiti sulyg gėrybėmis, juo didesnė gėrybė, juo didesnė turi būt ir tos gėrybės meilė. Kadangi Dievas yra didžiausia gėrybė, didesnė už žmogų, todėl žmogus gali turėti patraukimą mylėti Dievą daugiau už save.

Tiesa, tas palinkimas mylėti Dievą daugiau už save yra nusilpnintas gimtąja nuo-

dėme, todėl be ypatingos Dievo pagalbos negali būt išpildytas, bet visgi nėra visiškai panaikintas, žmogus gali veržtis prie Dievo meilės savo jėgomis.

Toji Dievo meilė, kuri plaukia iš grynos ir sveikos žmogiškos prigimties, visu dangum skiriasi nuo tos, kurią mums suteikia patsai Dievas, kurią pelnė mums išganytojas, o kuri plaukia ne iš tos prigimties, kurią mes gavome, užgimdami pirmą kart, bet iš tos prigimties, kurią gavome, užgimdami antru kart iš Šv. Dvasios. Išganytojas nedovanai įspėjo Nikodemą, o per jį ir mus visus, sakydamas: "Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau tau, jei kas neatgims iš vandens ir Šventosios Dvasios, tas negalės įeiti į Dievo karalystę. Kas gimė iš kūno, tai yra kūnas, ir kas gimė iš Dvasios, yra dvasia. Nesistebėk, kad tau pasakiau; reikia jums iš naujo gimti." — Jono 3, 5-7.

Iš tų žodžių matosi aiškiai, jogei pirmoji prigimtis, kurią mes gavome iš savo tėvų, ir toji meilė, kuri plaukia iš tos prigimties, nesudaro prietelystės su Dievu, neduoda teisių regėti Dievą po mirties, gyventi Jo gyvenimui ir dalyvauti Jo laimėje. Kad tai apturėjus, reikia naujos prigimties ir naujos meilės, tokios būtent, kuri padaro mus Dievo prigimties dalyviais, o per tai Dievo vaikeliais ir Dievo prieteliais.

Taigi nebent kokia meilė veda mus į išganyimą, o tik ta, kuri plaukia iš antrosios prigimties, kurią gavome, užgimdami antru kart. Ji viršija visas įgimtas meiles, viršija visas žmogaus jėgas, todėl negali žmogus nė jos apturėt, nė prie jos prisirengt savo jėgomis. Ji yra Dievo dovana ir tai kilniausia, kokią Dievas gali suteikti savo sutvėrimui. Vadinasi ji atgamtinė dovana, nes viršija netik žmogaus jėgas, bet visos gamtos, visų sutvėrimų, net ir angelų.

Čia glūdi priežastis, kodėl daugelis žmonių klysta, manydami, kad išganymui užtenka bent kokia Dievo meilė, bent koks tikėjimas, kad tik žmogus mylėtų tiesą, nieko neskriaustų ir visiems gera darytų. Visos tos dorybės, tiesa, puošia žmogaus pri-

gimtį, bet nepuošia tokiaime laipsny, koks yra reikalingas, kad patikus Dievo akims, kad gavus teisių į dangų.

Dviejų meilių skirtumas, būtent prigimties ir viršprigimties, aiškiausiai matosi mažų vaikelių likme. Tie, kurie miršta pakrikštyti eina į dangų, mato Dievo veidą, yra išganyti. Tie gi, kurie miršta be krikšto, nueina į kitą pasaulį tik su prigimties meile, jie Dievą nemato, skaitosi prapuolę, nors kančių neturi, nes nėra papildę savo laisva valia nė vienos nuodėmės.

2. Dievo meilės kilnumo priežastis

Šv. Povilas sako, kad iš trijų teologinių dorybių, būtent, tikėjimo, vilties, ir meilės, meilė yra didžiausia. Kame tat glūdi jos didumas? Juk, rodos, kitos dorybės, tikėjimas ir viltis turėtų būt kilnesnės, nes yra ir pirmesnės ir pastovesnės. Be tikėjimo ir vilties meilė negali atsirasti, o meilei užgesus nuodėmėje, tikėjimas ir viltis dar pasilieka ir dažnai gražina nusidėjėlių atgal prie Dievo.

Kitą vėl vertus, protas yra kilniausia žmogaus galia, yra jo galybės šaltinis, todėl proto darbai, mokslai yra begalo aukštinami tautų gyvenime, daugiau negu meilės darbai, tikėjimas gi yra proto aktas, todėl turėtų būt kilnesnis už meilę.

Tačiau, giliau išvelgę į proto ir valios veikimą, turime pripažinti, kad Dievo meilė yra kilniausia iš visų dorybių.

Protas, rinkdamas žinias apie daiktus, priima į save jų atvaizdus, perdirba, reiškia, juos sulyg savo prigimtimi. Panašiai daro ir akis, žiūrėdama į daiktą, ji priima į save daiktą, bet ne taip, kaip jis yra gamtoje, o tik jo nuotrauką, vaizdą, juk ne namas ar žmogus įeina mums į akį, kada mes į juos žiūrime, o tik jų vaizdai.

Valia daro priešingai, ji eina ieškot daiktų ir, suradus, ji vienijasi su jais taip, kaip kad jie yra gamtoje. Juk, norėdami valgyt, negalime pasitenkint tik mintimi apie valgi, arba pažvelgimu į jį, mums reikia, kad tas valgis, kuris gulį ant stalo pasiektų mūsų vidurius ir susivienytų su jais.

Iš šių pastabų plaukia tokios išvados: Pažinimas tų sutvėrimų, kurie yra žemesni už žmogų, yra kilnesnis, negu tų sutvėrimų meilė. Kilnesnis pav. yra mokslas apie gamtą, negu tos gamtos mylėjimas, kilniau yra pažinti vabalus, negu juos mylėt.

Bet aukštesnių dalykų pažinimas yra prastesnis, negu jų mylėjimas, nes protas nepažįsta jų tobulai, meilė gi, vienydama žmogų su tais daiktais daro jį patį tobulesnį.

Toji taisyklė tinka ir Dievo pažinimui ir meilei. Kadangi ant žemės mes viską pažįstame tik per tam tikrus vaizdus, tokio gi vaizdo, kuris išreikštų Dievą pilnai, nėra, todėl mūs Dievo pažinimas yra labai netobulas, o per tai meilė yra tobulesnė, nes ji vienija mus su Dievu, kaip jis yra danguje.

Kitaiip dalykai virs danguje, ten protas atgaus savo teises, nes pamatys Dievą tikrenybėje, tenai, tat, Dievo pažinimas bus tobulesnis ir brangesnis negu Jo meilė.

Dėkokime Dievui už Jo neapsakomą meilės dovaną, branginkime ją ir rūpinkimės neprarasti netinkamais darbais.

“Draugo” Jubiliejaus Iškilmės

Iškilingas katalikiško dienraščio “Draugo,” 25 metų sukakties sidabrinio jubiliejaus paminėjimas labai sėkmingai pavyko lapkričio 18 dieną, 1934 m., Chicago, Illinois.

Aušros Vartų bažnyčioje iškilmingas pontifikalines Mišias celebravo Jo Ekselencija Vyskupas Teofilus Matulionis. Jam asistavo Marijonai, d. g. provincijolas, kun. J. J. Jakaitis — arkidiaconu, d. g. kun. V. Kulikauskas — gerb. diakonu, kun. A. J. Andriušis — diakonu, kun. dr. P. Biskis — subdiakonų, gerb. kun. J. Mačiulionis — ceremonijų vedėjas, ir klerikai, B. Ivanauskas, J. Dambrauskas, M. Jodka, I. Ignotas. Taip pat, d. g. kun. Ig. Albavičius, Dievo Apvaizdos parap. klebonas buvo garbės diakonu. J. M. aukš. gerb. pralotas kun. M. Krušas pasakė iškilmėms atatinamą pamokslą. Žmonių buvo pilnutėlė bažnyčia.

Aušros Vartų parapijos didžiulis choras, vadovaujant muz. varg. J. Brazaičiui, savo armoningais, gerai išlavintas balsais, giedojo šiose iškilmingose pontifikalinėse Mišiose ir jose dalyvaujančiųjų kėlė širdis į aukštybes.

Didžiai iškilmės gražino vietinės mokyklos mokinių kariškas surikiavimas, eisena ir iškilnių drabužėliais įsijumiformavimas. Taipgi gražų įspūdį darė estetiški žvakių ir gyvų gėlių altorių išpuošimas ir presbiterijoje pontifikalinėms ceremonijoms reikalingų daiktų paruošimas. Už tai tenka garbė Klebonui ir Seselėms Kazimierietėms.

Antroji iškilnių dalis buvo išpildyta ruimingoje lietuvių auditorijoje, kurioje įvyko “Draugo” jubiliejaus paminėjimui gražus, turiningas koncertas. “Draugo” rėmėjų, geradarių ir uolių darbuotojų didžiulė minia kupinai pripildė auditoriją ir dar daug žmonių negalėjo sutilpti — paliko už durų.

Gerb. “Draugo” redaktorius, L. Šimutis, atidarė iškilnių eigą, savo įdomia ir turininga kalba, o visą tolimesnę vakaro eigą, vedė gerb. kun. J. Mačiulionis, M.I.C. ir pasakė padėkos kalbą.

Koncerte, taip pat, dalyvavo J. E. Vysk. T. Matulionis ir pasakė malonaus įspūdzio ir įdomę kalbą apie spaudą ir suteikė savo nuoširdžius jūbėlatui “Draugui” sveikinimus. Jam atsistojus prakalbą sakyti, visa publika pagarbai atsistojė. Taipgi, koncerte dalyvavo Lietuvos konsulas, p. A. Kalvaitis ir išreiškė savo karštus “Draugui” linkėjimus — gyvuoti ilgiausius metus ir skleisti šviesą ir tautišką susipratimą visuomenėje, kaip ir buvo skleidžiama lig šiol.

Mūsų gerb. vargonininkai, choristai ir dainininkai savo muzikaliais giedojimais ir meno grožės judėsiais žavėjo publiką. Jie po kiekvieno veiksmo gaudavo kalnus aplo-dimentų. Garbė mūsų muzikos, dainos meno ir grožio mėgėjams. Programas tęsėsi apie 4 valandas.

Lai gyvuoja “Draugas” ir skleidžia tiesą ir šviesą ir galingai stiprėja mūsų išeivijos lietuviškoje visuomenėje.

I. ADVENTO SEKMADIENIS.

Evangelija

Luko 21, 25-33.

ANUO metu Jėzus kalbėjo savo mokytiniais: Bus ženklų saulėje, mėnulyje ir žvaigždėse, žemėje gi didelio išgąščio tarp tautų dėliai smarkaus jūros ir bangų užimo; žmonės džiūs iš baimės, belaukdami to, kas turi užėiti ant viso pasaulio; nes dangaus galybės bus pajudintos. Tuomet išvys žmogaus Sūnų, ateinančių debesyje su didele galybe ir didenybe. Tiems gi dalykams pradėjus įvykti, pažvelgkite aukštyn ir pakelkite savo galvas, nes jūsų atpirkimas artinasi. Jis pasakė jiems prilyginimą: Veizdėkite į fygų medį ir į visus medžius: Kuomet jie jau duoda iš savęs vaisių, jūs žinote arti esant vasarą. Taigi, pamatę visa tai įvykstant, taip pat jūs žinokite, kad Dievo karalystė arti. Ištikrųjū,

sakau jums, nepraeis šita giminė, iki visa tai įvyks. Dangus ir žemė praeis, mano gi žodžiai nepraeis.

* * *

Lekcija

Rom. 13, 11-14.

BROLIAI: Jau mums metas keltis iš miego; nes dabar mūsų išganymas arčiau, kaip kuomet įtikėjome. Naktis praėjo, diena gi prisitartino. Todėl meskime šalin tam sybės darbus ir apsilvilkime šviesos šarvais! Kaip dieną, elgkimės padoriai, nepasiduodami apsirijimams ir girtuokliavimams, paleistuvavimui ir begėdystei, bartiui ir pavydai, bet apsilvilkite Viešpačiu Jėzumi Kristumi ir nesirūpinkite kūnu geiduliams patenkinti.

Advento Pašventimas

Jau mums metas keltis iš miego.

Rom. 13, 11.

Artinasi Kalėdos, kurias neužilgo švėsime. Tai yra pagal bažnytinį metų pirmutinę mūsų Viešpaties šventę. Šventas Advento sezonas, kurs prasideda pirmą gruodžio sekmadienį, paskirtas kaip prisirengimo laikas vertai švęsti Kalėdas. Bažnyčia ragina mus tuojau pradėti šį prisirengimą Šv. Povilo žodžiais: "*Jau mums metas keltis iš miego.*" Gal yra tokių, kurie visą metų praleido nuodėmės miege. Taigi laikas pradėdant naują bažnytinį metų keltis iš šio pavojingo ir pražutingo miego ir uoliai pradėti išganymo darbą. Tą galime padaryti ir pašvęsti Adventą dievotais apmąstymais ir gerais darbais.

I. Dievoti apmąstymai

Advento metu apsvarstinėkime liūdną žmonijos padėtį prieš Kristaus atėjimą ir

geriau nusiteikusiųjų žmonių diuėlį pažadėtojo Atpirkėjo laukimą.

1. Advente dienos yra trumpos, ir vis trumpėja iki Kalėdų. Visa gamta išrodo, kad miega: viskas turi liūdnumo išvaizdą, medžiai grynai — be lapų, gėlės nežydi, javų nesimato dirvose, pievos nežalioja, visos gamtos grožybės nudžiūvę, debesiai skrajoja padangėje, ir paukšteliai nesigirdi malonių čiulbėjimai. Tai yra laikas prieš Kristaus atėjimą.

Laiko bėgyje žmonės vis labiau ir labiau prarado Dievo pažinimą, ir skendo į haisiausią stambelūją. Jie dievino žmones ir žveris, ir juos adoravo; jie pasidirbdino medžio, metalo ir akmenis paveikslus, ir juos garbino kaip dievus. Kokią gi jie turėjo jų dievaičių sąvoką? Jie nelaukė juos visagalinčiais, šventais ar gerais, bet esybėmis, kurios skirtos aklam likimui kaip ir žmoies, atsidavusios žemiausioms

ydoms, kurie negali ir nenori žmonėms gelbėti, bet dar, dažnai užtraukia blogą ir pražūtį ant žmonijos. Daugelis dorybių, kaip tai nusiminimas, priešų meilė, gailestingumas, savęs pasiaukojimas, prisimarinimas, jie neturėjo nė kokio supratimo, o didžiausias ydas ir piktadarybės, kaip tai savižudybė, atkeršijimą, netyrybę, jie laikė kai kuriais žvilgsniais, ne tik leistinomis, bet net manė esant dorybėmis, ir didelė dalis jų dievų garbinimo susidėjo žudynių ir ištvirkimo darbuose.

Dalykai truputį pas žydus buvo geresni, bet jų tarpe rasdavosi daugelis klaidų, ir jų dieviškas garbinimas išeidavo į tuščius formaliskumus, ir panėšėdavo į riekšutį be brandalo. Jų mintys buvo pakreiptos į žemiškus dalykus: puikybė, veidmainybė, negailestingumas, nepakentimas, ir kitos ydos vyravo tarp jų. Toks buvo dalykų stovis prieš Kristaus atėjimą. Pranašo žodžiai taikomi ir žydams ir pagonims: “Nėra tiesos, nėra gailestingumo, nėra Dievo pažinimo žemėje. Keiksmas, melagystė, žudystė, vagystė, ir ištvirkimas užliejo, ir kraujas palietė kraują. Laikui bėgant dalykai darėsi blogesni, ir jei Kristus nebūtų pasirodęs ir sustabdęs blogą, netikėjimas ir ištvirkimas būtų visiškai išnaikinę gero silpnus daigelius, ir pasaulis būtų tapęs baisenybė žmogiškoje išvaizdoje. Kaip mes privalome būt dėkingi pasaulio Atpirkėjui, kad Jis sustabdė šį be saikį blogumą ir atnaujino žemės veidą. Pažadėkime Jam klusnybę, ištikimybę ir meilę.

2. Dievas pažadėjo žmonėms Atpirkėją, kurs prašalins nuo jų blogą, suteiks malonę ir išganyką. Jis davė šį pažadėjimą pirmiesiems mūsų tėvams kuomet prakeikė žaltį, sakydamas: “Aš padarysiu neprietelystę tarp tavęs ir tarp moteriškos, tarp tavo ainijos ir jos ainijos; ji sutrins tavo galvą, o tu tykosi jos kulnės.” — Gen. 3, 15. Dievas dažnai pakartojo šį pažadėjimą pranašų burna, ir laikų bėgyje Jis aiškiai paskelbė, kas turi būt Atpirkėjas, ir kokias malones žmonija apturės Jo nuopelnais. Taip Jis sako per pranašą Izaiją: “Sakykite silpnasieliams: Būkite drąsūs ir nebijokite; štai jūsų Dievas darys kerštą ir atsi-

lyginimą; Pats Dievas ateis ir išgelbės jus. Tuomet atsivers aklųjų akys ir kurtinių ausys bus atkimštos. Tuomet raišas šokinės kaip briedis, ir nebylių liežuvis bus palaidas, nes ištriško apleistoje šalyje vandens ir tyrumoje upių” — Iz. 35, 4-6.

Šios pranašystės buvo žinomos ne tik žydams, bet dideliame kiekyje ir pagonims. Žydai ir pagonys, ypač geriau nusiteikę, karšto troško pažadėtojo Atpirkėjo, ir tarė su pranašu: “Jūs dangūs, nuleiskite rasą iš aukštybės, ir lai debesys išlija teisingąjį; lai žemė atsiveria ir išduoda Išganytoją.” Šis troškimas ir ilgėsys didėjo, kuomet vienas šimtmetis slinko po kito nepatenkindami, ir dvasiškas skurdas darėsi didesnis.

Mes privalome įsivaizduoti Advente šį žmonijos troškimą Atpirkėjo, ir sužadinti savyje karštą Jo atėjimo troškimą. Jėzus, iš tikrųjų, jau atėjo, tačiau mums tas nieko nepadės, jei Jis neateis į mūsų širdis. Jei mes norime, kad Jis ateitų, privalome reikšti Jo troškimą. Tas, kurs neturi šio troškimo, nedaro kas reikalaujama iš jo, idant būtų dalyvis atpirkimo malonėje; jis neduoda vertų atgailos vaisių, ir jis yra tokiame padėjime, tartum Kristus nebūtų tapęs žmogumi ir neapsireiškęs ant žemės. Yra daug krikščionių, kurie labai panaši žydams. Jei Išganytojas atneštų Kalėdose kelis šimtus dolerių, ar duotų jiems pelningą vietą, ar įsteigingą gyvenimą, jie labai trokštų šio atėjimo, bet jie visai nesupranta atgamtinio ir dvasinio gero, kurį Jis jiems duoda, todėl jie nepasiilgsta Jo. Tai gi pasirūpinkime nepriklausyti prie tokių krikščionių, kurie yra mirę krikščionybėi. Turėkime karštą dieviškojo Išganytojo troškimą, ir geras darbas prisiruoškime Jo atėjimui.

II. Geri darbai

1. *Adventas yra atgailos laikas.* Pirmiausiai Adventas primena žmonijai atgailos reikalingumą. Dievas visais laikais ir dažnai ragino žmones daryti atgailą: “Apšimazgokite, būkite nesutepti, atimkite savo minčių piktenybę iš po mano akių, liaukitės piktai darę, mokykitės gera daryti, ieškokite tai, kas teisinga, padėkite prislėg-

tam, darykite teisybę našlaičiui, ginkite našlę. Tuomet ateikite ir bylinėkitės su manim, sako Viešpats. Jei jūsų nuodėmės būtų kaip škarlatas, bus išbaltintos kaip sniegas, ir jei jos būtų raudonos kaip purpura, bus baltos kaip vilna." — Iz. 1, 16-18. Šv. Jonas Krikštytojas skelbė atgailą: "Darykite atgailą, nes Dievo karalystė yra arti." Patsai Kristus pareiškė: "Jeigu jūs atgailos nedarysite visi panašiai pražusite." Bažnyčia ragina mus daryti atgailą, ir iš tos priežasties Advento laike draudžia iškilmingas vedybas, ir lažnytinėse apeigose naują filijotavą spalvą, atgailos spalvą. Mes visi esame nusidėjėliai, ir nuo savo kūdikystės dažnai esame Dievą įžeidę, atgaila yra mums būtina reikalinga; atgaila mes paruošime mūsų Išganytojui kelį į mūsų širdis. Peržvelgkime, kame randasi atgaila, kurią mes privalome atlikti Advento metu.

a) *Mūsų sąžinės nuo nuodėmės apvalyme gera išpažintimi.* Visi, kurie gyveno lig šiol nuodėmės stovyje, be jokios išimties privalo dabar daryti atgailą, ypač tie, kurie žinosi esą mirtinos nuodėmės kaltininkai, būtina privalo vertai priimti atgailos sakramentą ir Šventąją Komuniją Šventame Advento laike.

b) *Išvidiniuose ir išoriniuose prisimarinimuose.* Išvidiniai prisimarinimai yra mūsų aistrų valdymas, mūsų nepriderančių palinkimų išrovimas, ypač tuštybės, puikybės, pasauliškumo, pavydo, godumo, negailestinumo, pykčio ir savimylės. Išoriniai prisimarinimai yra valgio ir gėrimo sumažinimas, pajautų saugojimas, ypač akių, ausų, liežiuvio, ir nuo pasaulinių pasilinksimimų susilaikymas. Mes privalome praktikuoti šios išvidinius ir išorinius prisimarinimus, kad ateityje nenusidėtume, ir kad užgana-padarytume už laikiną bausmę, jau nuodėmėmis užtrauktą.

2. *Adventas yra ne tik atgailos, bet ir maldos laikas,* nes atgaila ir malda eina iš vien, ir yra neatidalinamos; nėra buvę tikro atgailotojo, kurs nebūtų lūvęs uolus maldoje; nėra buvę šventojo, kurs nebūtų atsidavęs maldai. Pavyzdžiai: Dovydas, kurs, kaip jis pats sakosi; "Aš vargstu

mano vaitojime, kiekvieną naktį plaunu savo guolį, savo ašaromis laistau sau patalą." — Ps. 6, 7. Šv. Povilas, kurs nuvykęs į Damaską, tris dienas ir tris naktis nieko nevalgė ir negėrė. — AD. 9, 9. Marija Magdalena atsišalinus nuo pasaulio, praleido trisdešimt metų, lig savo mirties dievotose lavybose. Bažnyčia geidžia, kad mes taip pat praktikuotume maldą, ypač Advento metu. Vietoje žodžių *Ite, missa est*, tai yra, "Eikite, Mišios užsibaigė," kuriuos kunigas sako, atsigręžęs į žmones, Mišių pabaigoje, o Advento metu jis sako, atsigręžęs į altorių, *Benedicamus Domino*, tai yra, "Laiminkime Viešpačiui," tuomi Bažnyčia pareiškia savo troškimą, kad mes sektume, pirmųjų krikščionių įprotį, kurie atgailos dienose neapleisdavo tuojau po pamaldų Dievo namo, bet pasilikdavo ne kurį laiką maldoje.

Todel, Advento metu, melskis uoliau ir karščiau negu prieš tai. Jei buvai neatsargus kalbėjime rytmetinių ir vakarinių maldų, dabar pasirįšk visuomet jas punktualiai kalbėti. Eik į bažnyčią sekmadieniais ir įsakytais šventadieniais, ir jei galima, šioke-dieniais, ir paskirtą laiką pralesk karštoje maldoje. Kalbėk *Dievo Angelas* tris kartus dienoje, ryte, vidurdienyje ir vakare, nes svarbiausia Advento paslaptis, mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus įsikūnijimas, yra minimas šioje maldoje. Taip dažnai kaip galima pašvėsk ne kurį laiką dvasiškiems skaitymams.

3. *Adventas yra atgailos laikas, ir todėl tinkamas gailestingumo darbams laikas,* nes jie yra atgailos lavybos. Kristus tapo žmogumi ir pasireiškė ant žemės neturtėlis, silpnas vaikelis; Jis gyveno trisdešimt tris metus neturte ir kentėjime, ir galutinai mirė ant kryžiaus. Jis atliko visas šias lavybas, kad atlygintų už mūsų nuodėmes, sutaikintų su Dievu, ir gražintų mums Jo prietelystę. Kokia didelė mūsų Atpirkėjo meilė! Taigi Jo meilė ir gailestingumas privalo mus paraginti būti gailestingais mūsų artimui, ir atlikinėti gailestingumo darbus. Jei mes būsimė gailestingi neturtėliams ir reikalaujantiems pagalbos jų reikaluose, Dievas pasigailės mus ir atleis mū-

sų nuodėmes. Arkangelas Rafaelis tarė Tobijui: "Malda jungiama su pasminku ir išmalda yra geresnė už aukso turtus, nes išmalda išlaisvina nuo mirties, apvalo nuodėmes, atranda gailestingumą ir amžinąjį gyvenimą." Tob. 12, 8-9. Išmokėk savo nuodėmių skolas išmalda ir gailestingumo darbais vargšams.

Pašvėskime Advento laiką kaip geri krikščionys. Apsvarstinkime, kaip būtų mūs apvertkinas stovis, jeigu Kristus nebūtų tapęs žmogumi ir atpirkęs mus; dėkime Jam už taip didelį pasiaukojimą, kurį Jis parodė mus atpirkdamas. Naudokimės dievotomis lavybomis, kurias Bažnyčia nustato ir siūlo. Priiminėkime vertai ir pamaldžiai šventuosius atgailos ir Eucharistijos Sakramentus; prisimarinkime išvidiniai ir išoriniai, kad atsisteistume už savo nuodėmes, kad sustabdytume į jas atkritimą, ir ženktume pirmyn dorybių keliu. Melskimės karštai ir atlikinėkime gailestingumo darbus pagal savo išgalę. Jei taip praleisime Adventą, tai jis taps mums malonės ir išganymo laiku.

A. P. Sandys

Auksinė Valanda

Mes katalikai, visi žinome, kad kiekvieną sekmadienį ir Bažnyčios įsakytą šventadienį, galėdami, būtinai privalome išklausti bent vienas šv. Mišias. Tačiau, šiame raštelyje kalbėsiu, kad mes didelį sau turimą krautumė klausydami šokiėdieniais šv. Mišias.

Abelnai kalbant, daugeliui žmonių sunku kasdieną išklausti šv. Mišias. Vieni dėl tolumos bažnyčios, kiti darbais užsiėmę. Šiais atvėjais reik žadinti norą padaryti gerą bendrą intenciją išklausti šv. Mišias, ypač tas, kurios yra laikomos savo parapijoj. Bet iš kitos pusės yra daugelis žmonių, gyvenančių miestuose arba ūkiuose ir jie galėtų šv. Mišias išklausti, bet nenori.

Nė viena dienos valanda nėra brangesnė kaip ta valanda, kurioje mes išklausome šv. Mišias. Iš tiesų tai tikrai auksinė valanda, kurioje mūsų maldos virsta tyru aukso. Kitos valandos tetr vien vario su-

lyginus su šia valanda, ir kas tik bus nuveikta visos dienos bėgyje, palyginus su Mišių klausymo valanda, vis pasilieka tik variu.

Kartais sakysi, "Darbas reikalingesnis už šv. Mišių išklausymą, nes beklausydamas šv. Mišias sau duoną neužsidirbsiu. Nesakoma, kad nereikia dirbti, bet patariama, kad pašvėsti nors pusvalandį Dievi. Taip darydamas tau geriau seksis darbas ir Dievas laimins tave visame kame. Jeigu apleidi šv. Mišias per apsileidimą arba kad sukrovus kokį žemišką turimą, tada ta auksinė valanda virsta švinu ir pralaimi daug, daug turto. Be to praleidi progą sukrauti šimtą kartų daugiau turto, negu, kad galėtai padaryti sunkiai bedirbdamas visą dieną.

Toliaus, nebūtų sunku, jeigu kiekvienas eitų valandą ankščiau gulti, kad ant rytojaus ankščiau atsikėlus ir išklausius šv. Mišias. Kad mes tik turėtumėme gilaus tikėjimo! Vienomis šv. Mišiomis, mes galim gauti neapsakomus didelius turtus — Dievo palaimą šiame ir kitame gyvenime. Pamintykim, jeigu dabar auksas kristų iš debesų, ar mes nepaliktume savo darbus, savo užsiėmimus, kad nuėjus ir pasirinkus aukso? Yra tikrenybė, kad laike šv. Mišių, auksas krinta, tik ne iš debesų, bet iš dangaus. Tai ne pasaulio auksas, bet dangiškas auksas ir kiekvienas gali jo visame pilnume prisikrauti.

Ar norėtai žinoti, kokis auksas krinta laike šv. Mišių? Klausykis ir stebėkis! Tai padaugintas Dievo malonės auksas, kuri mus stiprina ir veda tobulybės keliu; tai nuopelnų padauginimas bei dorybių įgijimas; dangiškoji garbė, dangiškasis suraminimas, dieviškoji paguoda ir pamaldumas; nusidėjėlio vedimas prie atgailos, su Dievu susitaikymo ir atleistinųjų nuodėmių ir bausmių dovanojimo. Pagaliau, tai dalyvavimas Kristaus visuose nuopelnuose. Iš tikrųjų vien palaima ir laimė, malonės ir atleidimas krinta iš dangaus. Taigi, kiekviena dovana mums suteikta yra auksas.

Todel rūpinkis šį brangųjį dangiškąjį auksą krauti pagal savo išgalę; klausyti ir šokiėdieniais šv. Mišias.

KARDINOLO MUNDELEINO JUBILIEJUS

Viso šio krašto katalikai ir kitų kraštų milijonai tikinčiųjų, atkreipė savo dėmesį į Chicago lapkričio 20 d., kur buvo suvykę Bažnyčios vadai — arkivyskupai, vyskupai, kunigai ir daugelis kitų tikinčiųjų, švęsti Jo Eminencijos Jurgio Kardinolo Mundeleino 25 metų vyskupavimo sukakties sidabrinį jubiliejų.

Iškilmingos pamaldos įvyko Šv. Vardo katedroje. Pats jubilatas J. E. Kardinolas

Jurgis Mundeleino celebravo iškilmingasias Mišias. Jo Emin. kardinolas Hayes, New Yorko arkivyskupas, buvo procesijos priešaky. Toje procesijoje dalyvavo 16 arkivyskupų, 85 vyskupai, 20 abatų ir daugiau kaip 100 Popiežiaus prelatų ir šambelionų. Žymiąją garbės vietą užėmė Jo Ekse. arkivyskupas A. G. Cicognani, apaštališkas delegatas U. S. A., ir apaštališki delegatai iš Kanados ir Meksikos. Daugybė dalyvavo kunigų ir vienuolių, ir didžiulė minia pasauliečių.

Šiose iškilmėse tarp daugelio kitų vyskupų buvo ir mūsų vyskupas kankinys, Jo Ekse. T. Matulionis.

Pamaldų eiga buvo girdima per garbiakalbius aplink katedrą, taip pat per radijo buvo transliuojama nuo 10:30 iki 12:30.

Pasibaigus pamaldoms Jo Eminencija Kardinolas Mundeleino padėjo garbingiems svečiams, visai arkivyskupijos kunigijai, vyskupams pagelbintinkams, ir tikintiesiems.

Po pamaldų buvo surengti pietūs vyskupams ir kunigams Drake viešbutyje. Pietų metu Jo Emin. Kardinolas Mundeleino išvardino ir Jo Ekse. Vyskupą T. Matulionį, kurs pasveikintas karščiausiais rankų plojimais ir komplementais.

Maldos Apaštalavimas Švenčiausioje Jėzaus Širdyje

Bendroji Gruodžio Mėnesiui 1934 Intencija, kurią Šventasis Tėvas Pijus XI paskyrė

Jaunimo Lavinimas Katalikiškajai Akcijai

Katalikiškoji akcija yra dabartinių laikų beginklis Kryžiaus karas. Tai yra Šventojo Tėvo Pijaus XI šūkis, kviečiantis visus pasauliečius žmones, už Kristų ir Jo reikalus, stoti į rimtą mūšį. Šio Kryžiaus karo vyriausias Vadas yra Patsai Kristus, Kurio garbės priešai niekina ir Jo teises mindžioja. Jis Popiežiaus, vyskupų, kunigų ir Jo ištikimųjų pasauliečių šūkais kviečia ginti Jo garbę ir teises ir ragina drąsiai į nuolatinę kovą su išganymo priešais.

Šio karo mūšio lauke vartojami ginklai,

ne vilyčios, ne šautuvai, ne kardai, ne kanuolės, ne sprogstančios bombos, kurios šimtams atima gyvybę, ir ne kiti mėsziagiiniai įrankiai, kraują liejantieji, bet karšta, uolia malda ir pasiaukojimu, meile ir aiškiu pažinimu kas gera ir kas bloga, ugdytu dvasios reikalus ir platesne pasaulėžiūra, katalikiškąja socialogija, ekonomija, atgaivinimu ir pilietyste, viltyje, kad Dievo Karalystė viešpatautų žmonijoje.

Šio Kryžiaus karo laimėjimas dabarčiai ir ateičiai, didelėje dalyje priklauso jaunulių susijdomavimu ir bendradarbiavimu. Jaunimo energija ir entuziazmas yra reikalingas toliau vesti kovą prieš nedoriuosius krutamuosius paveikslus ir kitas nedorybes, vadovaujant vyskupams ir kitiems ka-

talikiškiems vadams, nes šių dienų jaunuoliai-ės bus rytdienos vadai. Taigi jaunimas privalo čionai ir dabar būt lavinamas šiai rimtai kovai.

Ateities katalikiškos akcijos vadai negali būt tik paprastieji katalikai. Jie privalo būt išlavinti nuodugniam dvasiškųjų principų ir idealų supratimui. Jie privalo būt aktyvūs katalikai, kad jie gerai suprastų už tikėjimą asmenišką atsakomybę ir pasiaukojimo priederbę, kad jie ne tik tikėjimą žinotų, bet kad juomi ir gyventų.

Malda visiems būtinai reikalinga; be maldos nėra išganymo. Tat jaunuolius reikia gerai išlavinti atlikinėti maldą rūpestingai, pamaldžiai ir reguliariai, kad mokėtų save paaukoti Dievo garbei ir Bažnyčios gerbuviui. Įgyvendinti juose Dievo ir artimo meilę. Įlepyti jiems šventą pamaldumą Švenčiausiams Jėzaus ir Marijos Širdims, ir pasišventimą katalikiškai visuomenei, kad jos reikalus statytų aukščiau už savuosius ir vykintų bendrą, draugišką sugyvenimą. Įrodinėti taupumo reikalingumą žmonijos gyvenime ir mokėjimą pasitenkinti ir nedatekliais.

Taip, jaunimas yra žmonijos žiedas, iš kurio išaugs Bažnyčios ir tautos vadai ir valstybės piliečiai. Todėl tėvai, motinos, mokytojai, mokytojos privalo sąžiningai juos auklėti ir mokinti, duodami gražų pavyzdį ir reikalingą mokslą, kad jie būtų narsūs Kristaus kareiviai, uolūs visuomenės veikėjai.

* * *

ŠVČ. PANELĖ NEKALTAI PRADĖTOJI

Gruodžio mėnesiui Globėja.

Gruodžio 8 dieną pripuola Švč. Panelės Marijos Nekalto Prasadėjimo šventė. Šventoji Bažnyčia visuomet tikėjo, kad Švč. Panelė Dievo Motina niekados nebuvo, nuo pat savo momentelio prasadėjimo nuodėmės palytėta. Ją dangiškasis Tėvas nuo amžių išrinko iš visų Adomo ir Ievos vaikų būti Jo vienatinio Sūnaus Jėzaus Kristaus Motina, ir kaip turėjo būt švenčiausia, nekalčiausia ir visos tvarinijos Valdovė. Iš Jos turėjo gimi Šventųjų Šventasis, Kurs, vienybėje Tėvu ir Šv. Dvasia, savo žodžiu sutvėrė dangų, žemę ir visa, kas juose yra. Ji tapo Motina To, Kurs Ją

sutvėrė, todėl Ji turėjo būt nepaprastai šventa, skaisti, graži Pana. Ji skirta buvo visos žmonijos Atpirkėjo Motina, Kurs išliuosavo žmones iš šėtono vergijos, todėl Ji yra galinga, kuri triuškina savo šventąja koja prakeiktojo žalčio, pirmojo melagio galvą, kurs tik tykoja prislėktas ir nieko negal padaryti savo pragariškais nuodais.

Ją Dievas ypatingomis savo malonėmis apdovanojo, nekaltai prasidėjo, palaiminta gimė, šventai visą savo žemiškąjį gyvenimą išgyveno ir šiandien išaukštinta virš visų šventųjų ir angelų dangiškoje laimėje. Ji yra jų Karalienė.

Visais amžiais Bažnyčia tikėjo, kad Marija yra nekaltai pradėta, tačiau Jos nekaltes prasadėjimas buvo viešai paskelbtas visam pasauliui kaip tikėjimo dalykas -- dogma Šventojo Tėvo Pijaus IX, gruodžio 8, 1845 m.

Apreiškime Ji vaizduojama kaip garbinga moteriškė, aprėdyta saule, žvaigždžių vainikas ant Jos galvos, ir mėnulis po Jos kojomis. Ji regima triuškinanti žalčio galvą savo koja, tas primena pažadėjimą, kuri Dievas nupuolusiems pirmiesiems žmonėms apreiškė prie rojus vartų. Visagalis Dievas atgailojantiems Adomui ir Ievai apreiškė, iš jų ainijos kilis galinga moteriškė, ir iš Jos gims pasaulio Išganytojas ir išliuosuos žmoniją iš piktosios dvasios vergijos.

Nekalto Prasadėjimo dogmos — tiesos paskelbimas ne tik mums apreiskia Švč. Panelės Marijos, Dievo Motinos garbingą išaukštinimą, bet taip pat parodo kitą tiesą, kad visi žmonės Jai neprilygsta, jie prasižada ir gema sutepti pirmaprade nuodėme.

* * *

MALDOS APAŠTALAVIMO SKLEIDĖJAMS

Brangieji Skleidėjai:

Advento sezonas, kurs yra naujo bažnytinio meto pradžia, yra tinkamas laikas pareikšti uolia ištikimybę savo pareigoms kaip Skleidėjai. Be abejo, šių pareigų yra pirmutinė ir pagrindinė, stropus ir reguliaris mėnesinių lapelių išdalinimas. Žinoma reik ištikimai atsilankyti į skleidėjų susirinkimus, pasiimti lapelius ir vietinio direktoriaus išgirsti patarimus bei nurodym.

Taip pat yra antroji pareiga, kuri glūdi pačiame skleidėjo varde, ir privalome jos nepamiršti. Šioji pareiga yra nuolatinis budėjimas ieškojime tolimesnių progų skleidimo pamaldumą į Švč. Jėzaus Širdį, bandant suįdominti kitus Maldos Apaštalavimo darbe ir įrašyti naujus narius prie savo kuopelės ar kitų kuopelių. Mes privalome visuomet būt pasiruošę ir uolūs išaiškinti Maldos Apaštalavimo tikslą ir lavynbas, ir daugybę dvasiškiųjų nuopelnų, kuriuos gauna nariai.

Mažai katalikų atsisakytų tapti Maldos Apaštalavimo bendradarbiais, jei jie sužinotų kaip paprastos ir lengvos narystės sąlygos ir kaip didelius nuopelnus jie gautų priklausydami. Ir pamaldumas prie Švč. Jėzaus Širdies taip gražus ir suraminantis yra pats savyje, kad nė vienas, kurs supranta jo reikšmę negali būt nepatrauktas tuojuo prigulėti.

Reik gerai dalyką išdėstyti ir pabrėžti, kad yra tikrai du esminiai reikalavimai tapimui Maldos Apaštalavimo Draugijos nariu: pasižadėjimas padaryti kiekvieną dieną "Rytmetinį Pasiuokojimą," ir naujo bendradarbio vardo įrašymas į vietinio centro knygas. Suprantama, kad pasižadėjimas neriša po nuodėmės bausmę, ir lai nė vienas tenemano, kad šios sąlygos būtų kėblios ar apsunkinamos.

Nuopelnai yra taip dideli ir taip daug, kuriuos galima būtų čia išvardinti, bet kad geriau supratus, prisiminkime nors kai kuriuos. Pirmiausiai, mes įgyjame teisę prie didžiųjų palaiminimų, kuriuos Patsai mūsų Viešpats, pasinaudodamas šventąja Marija Margareta, prižadėjo tiems, kurie yra pamaldūs Jo Švč. Širdžiai: visas reikalingas jų gyvenimo luomui malones; šeimose taiką; varguose paguodą; visuose jų darbuose dangiškus palaiminimus; jų sielvaruose suraminimą; gyvenime ir mirties valandoje priebėgą; užtikrinimą, kad kiekvienas tikrai pamaldus pasiaukavęs Jo Švč. Širdžiai apturės amžinąjį išganymą.

Taip pat yra tikra, kad kiekvienas bendradarbis yra dalininkas visų kitų apie trisdešimt milijonų po visą pasaulį, pasauliečių katalikų, kunigų ir vienuolių, priklausančių prie Maldos Apaštalavimo mal-

duose ir geruose darbuose.

Maldos Apaštalavimo narystė yra paraginimas į maldą, pagelba sukelti pamaldumą ir dievotumą, uolumą ir atlikinėti gailestinguosius darbus — žodžiu, didelis pagelbėjimas savęs pasišventimui. Maldos Apaštalavimas vienija mus vieną su kitu, su mūsų dangiškuoju Tėvu, su Jo dieviškojo Sūnaus Švč. Širdimi, su Švč. Panele Marija ir visais šventaisiais. Labiausiai, prigulėjimas prie Maldos Apaštalavimo mus daro stropiais priiminėti dažnai atgalios ir Eucharistijos Sakramentus, ypač kiekvieno mėnesio pirmasis penktadienis, yra vienas iš svarbiausių faktorių skleisti prie Šv. Eucharistijos pamaldumą ir išganingą pratybą dažnai priiminėti Komuniją.

Kaip įvertina visa tai katalikas, ar gali jis stokuoti patraukimui prie Švč. Jėzaus Širdies arba nepriklausyti prie Maldos Apaštalavimo? Mums reik tik budėti, nepraleisti geras progas išaiškinimui tai, kad laimėtume daugelį bendradarbių Maldos Apaštalavime.

KOLEGIJOS RĖMĖJAI DAUG DIRBA

Marquette Park. — Marijonų Kolegijos rėmėjai smarkiai darbuojasi. Praėjusis buncos vakaras davė pelno \$21.25. Ačiū rėmėjams už pasidarbavinimą; nesitikėjome tiek padaryti. Pradžia labai graži. Kitą sykį, Dievui padedant, gal dar daugiau padarysim.

Praėjusiam susirinkime skyrius išrinko atstovus į seimą su \$20.00 auka. Atstovais išrinkti: O. Prosevičiūtė, M. Dargelienė, M. Varkalienė, A. Remidaitė, B. Nenartonis, V. Vileikienė.

Širdingai ačiū gerb. kleb. kun. A. Baltučiuviui už davimą dykai svetainės ir, kaippo dvasios vadui, už gerus patarimus. Progai pasitaikius skyrius surengs pramogą ir parapijos naudai.

Dėmesio Kolegijos Rėmėjai!

Susirinkimai skyriaus bus kas trečią sekmadienį kiekvieno mėnesio, 2 val. popiet, parapijos mažojoje svetainėje. Taigi sekančias susirinkimas įvyks gruodžio 16 d., 2 val. popiet. Tame susirinkime bus svarstoma svarbūs reikalai ir, be to, renkama nauja valdyba kitiems metams.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

ŠV. KRIKŠTO SAKRAMENTAS

Geraširdis kunigaikštis priėmė vieno kaimyno sūnelį į savo namus. Bernaitis buvo gražiai auklėjimas. Vieną dieną jis buvo pašauktas pas kunigaikštį, kurs jam parodė du dokumentus. Vienas iš jų buvo juodais kraštais ir uždėta juodo vaško antspaudos. Kitas dokumentas buvo raudonais kraštais ir anspaudotas raudona antspauda. Kunigaikštis pirmiausiai į bernaičio rankas padavė dokumentą juodais kraštais ir įsakė jį atidaryti. Bernaitis nuėmė juodo vaško antspauda ir kai dokumentą atidarė, kurio įtalpą pamatęs, baisiai nusigando ir nubalo visas. Tame dokumente tilpo visos skolos, kurias jo tėvas buvo užtraukęs pas tą kunigaikštį. Be to, irgi buvo įskaičiuota, kiek tas kunigaikštis išleido bernaičio auklėjimui. Bernaitis drebėjo iš baimės, kad kas negero gali įvykti dėl jo paties ir jo tėvo įsiskolinimo kunigaikščiui. Tačiau, kai pamatė išgąstį bernaičio veide, kunigaikštis maloniai nusišypsojo ir sunaikino didelės skolos dokumentą. Tada jis bernaičiui skaityti padavė kitą dokumentą raudonais kraštais. Jame buvo pažymėta, kad visos tėvo skolos yra panaikintos ir kad kunigaikštis bernaitį priima už savo sūnų ir jį daro teisėtu visų kunigaikščio turtų paveldėtoju. Didelis džiaugsmas apgaubė bernaitį. Dabar jis nebebuvo našlaitis, apsunktas tėvo skolomis, bet buvo geraširdžio ir turtingo kunigaikščio sūnumi.

Šv. Krikšto Sakramentas gali būti lyginimas į antrąjį dokumentą raudonais kraštais, nes yra sakramentas, kurs žmogų išlaisvina iš pirmpradės nuodėmės, jį darydamas krikščionių, Dievo vaiku ir dangaus paveldėtoju.

Šv. Krikšto Sakramentas yra pirmas iš Septynių Sakramentų, nes jis yra Bažnyčios vartai ir tuo pačiu vartai į išganymą. Per tuos vartus turės eiti visi, kurie trokšta būti išganyti, nes be Bažnyčios nėra išganymo. Tai visa, ką Katalikų Bažnyčia skelbia apie Šv. Krikšto Sakramentą, Pats Jėzus Kristus mokino tą patį.

Evangelijoje pagal Šv. Joną skaitome istoriją apie Nikodemą sekančiais žodžiais: "Buvo tenai vienas žmogus iš pariziejų, vardu Nikodemas, žydų vyresnysis. Jis nakčią atėjo pas Jėzų ir Jam kalbėjo: "Rabbi, mes žinome, kad Tu atėjai nuo Dievo, kaipo Mokytojas, nes niekas negalėtų daryti tų stebūklų, kuriuos Tu darai, jei Dievas nebūtų su juomi." Jėzus atsakė ir jam tarė: "Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau tau, jei kas neatgims iš naujo, tas negalės matyti Dievo karalystės." Nikodemas Jį paklausė: "Kaip gali žmogus gimti senas būdamas? argi jis gali antrą kartą įeiti į savo motinos vidurius, kad vėl atgimtų?" Jėzus atsakė: "Ištikrųjų, ištikrųjų, sakau tau, jei kas neatgims iš vandens ir Šventosios Dvasios, tas negalės įeiti į Dievo karalystę. Kas gimė iš kūno, tai yra kūnas, ir kas gimė iš Dvasios, yra dvasia" (Jon. III, 1-6).

Mūsų gamtišką gyvenimą gavome iš savo tėvų. Taip eina nuo pat pirmųjų tėvų: Adomo ir Ievos. Tačiau, mes turime kitą gyvenimą, kilnesnį gyvenimą, kurs yra antgamtinis gyvenimas. Tame antgamtiniam gyvenime ne žmogus, bet Pats Dievas yra mūsų Tėvas. Mes Jo vaikai ir priklausome Jo šeimai. Tą antgamtinį gyvenimą turėjo mūsų pirmieji tėvai Rojuje, bet per nepaklusnumą Dievui, jie prarado tą antgamtinį gyvenimą, ir tokią pat bausmę užtraukė visai būsiančiai žmonių giminei. Kiekvienas kūdikis, ateinąs į šį pasaulį, yra suteptas pirmprade nuodėme, ir neturįs antgamtinio gyvenimo. Tačiau, Dievas padarė galmybę žmonėms atgauti tą antgamtinį gyvenimą, kad galėtų vėl įeiti į bendravimą su Dievu ir iš naujo tapti Jo vaikais. To paties norėjo Nikodemas žinoti iš Dieviškojo Mokytojo. Ir Išganytojas jam pasakė apie reikalingą atgimimą, apie atgimimą į antgamtinį gyvenimą. O atgimti galima "iš vandens ir Šventosios Dvasios." Taigi, kiekvienas žmogus, trokštąs įeiti į dangų, turi būti pakrikštytas, nes Išganytojas yra pasakęs: "Jei neatgims iš van-

dens ir Šventosios Dvasios, tas negalės įeiti į Dievo karalystę." Vien tik per Šv. Krikšto Sakramentą galima tapti nariais tikrosios Kristaus Bažnyčios, kuri vienintėlė žmones veda į išganymą.

Šv. Krikštas yra tikras Sakramentas, nes yra vienintėlis regimas ženklas, kurs duoda vidujines malones, ir kurį įsteigė Jėzus Kristus. Pats Išganytojas, būdamas Dievas, laisvas nuo visų nuodėmių, tačiau norėjo būti pakrikštytas, nes troško savo pavyzdžiu žmonėms nurodyti kelią į išganymą. Ir paskui savo apaštalams Jis davė galutiną įsakymą, kad krikštytų visus žmones. "Eidami tat ir mokykite visas tautas, krikštydami juos vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, ir mokydami juos laikyti visa, ką tik esu jums įsakęs" (Mat. XXVIII, 19-20). *Kas tikės ir bus pakrikštytas, tas bus išganytas*" (Mork. XVI, 16).

Išganytojas taip pat nurodė to Sakramento materiją ir formą. Vanduo ir jo liejimas ant galvos turėjo būti materija, ir tam tikslui vanduo ytin atitinkamas. Gerai žinome, kad vanduo nuplauna ir tyrina kūną. Šv. Krikšto vanduo taip pat turi tas pačias ypatybes ant žmonių sielų. Šv. Krikšto vanduo nuplauna pirmpradę nuodėmę ir visas kitas aktuales nuodėmes. Vanduo, ištikrųjų, yra Šv. Krikšto išganinga materija.

Vandens vartojimas Šv. Krikšto Sakramente turi būti taikomas su tam tikra forma. Jėzus Kristus įsakė, kad apaštalai krikštytų vardan "Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios." Švenčiausios Trejybės trys Asmenys, būtent, Tėvas — Sutverėjas, Sūnus — Atpirkėjas, ir Šventoji Dvasia — Apšvietėja. Tą pačią formą Katalikų Bažnyčia vartoja ir šiandien. Kai kunigas lieja vandenį ant kūdikio ar suaugusio galvos, kad pakrikštytų, tai lieja vandenį tris kartus kryžiaus pavydalu, tuo pačiu tardamas žodžius: "N. N. aš tave krikštiju vardan Tėvo ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios."

Vanduo, vartuojamas dėl Šv. Krikšto yra šventinamas Didžiąjį Šeštadienį ir Sekminių vigiliją. Tačiau, natūrališkas vanduo yra užtektinas Šv. Krikšto atlikimui. Dėl to pasirodo Dievo bėribė meilė, kad Šv. Krikštui Dievas parinko ar paskyrė tokią

materiją, kaip vandenį, kurs yra gaunamas visur ir taip lengvai. Be to, Dievas norėjo, kad nė vienas nepalikėtų be to Sakramento, kad kiekvienas būtų pakrikštytas. Dėl Šv. Krikšto vertybės, daugiau nieko nereikalaujama, kaip pakrikštijimo intencija, vandens liejimas, ir tuo pačiu nurodytos formos vartojimas.

Kas gali krikštyti? Paprastai krikštija kunigas. Bet, atsitikus nelaimėj, kad kunigo negalima suspėti gauti į laiką arba visai jo negalima gauti, tuomet kiekvienas gali pakrikštyti, visą darant su intencija, kaip pati Bažnyčia daro ir nurodo. Vienok katalikas turi būti pirmesnis.

Vienas kapitonas, kurs nebuvo katalikas, su trimis vaikais gyveno pas katalikus. Vaikai lankė katalikišką mokyklą ir gavo gražių pamokų apie Šv. Krikšto reikalingumą sielos išganymui. Vyriausias iš vaikų, vardu Vilimas, kalbėdamas į savo draugininką, paklausė: "Ar esi pakrikštytas?" "Taip," atsakė katalikas vaikas, "aš buvau pakrikštytas, būdamas dar kūdikiu." "Tat, pakrikštyk mane," maldavo Vilimas, "nes dar šią naktį aš galiu mirti, o noriu įeiti į dangų." Ir Vilimą pakrikštijo prašomas katalikas vaikas. Tada naujai pakrikštytas pakrikštijo likusias savo dvi seseris. Kada tėvas grįžo į namus, visi trys vaikai bėgo pas jį ir apsakė visa, kas buvo padaryta, ir tėvo maldavo, kad sutiktų būti pakrikštytas. Kad vaikams patikti, tėvas sutiko ir buvo pakrikštytas. Trims dienoms praėjus, tėvą ištiko staigi ir netikėta mirtis. Čia turime pasitikėti, kad reikalingos sąlygos dėl Šv. Krikšto buvo vietoje, būtent, tikra materija, tikra forma, ir gera intencija.

Tačiau, pas katalikus, kūdikiui užgimus, nereikėtų ilgai laukti ir vėluoti su Šv. Krikštu, nes nežinome nė dienos, nė valandos, kada mirtis, kaip vagis, netikėtai atsilanko į namus. Visada būkime prisirengę ir darykime taip, kaip Šventoji Bažnyčia, mūsų Motina, mums nurodo ir įsako daryti, o niekada nesigailėsime. Visgi, niekada nepamirškime, ką Išganytojas yra pareiškęs: "Kas tikės ir bus pakrikštytas, tas bus išganytas; kas gi netikės, bus pasmerktas" (Mork. XVI, 15-16). (Bus daugiau)

Kun. Daniel A. Lord, S.J.
Vertė Antanas Miciūnas, M.I.C.

(Gerb. kun. J. Karaliaus, Shenandoah, Pa.
klebono, premijuotas vertimas.)

“AŠ GALIU SKAITYTI BET KĄ”

(Tešinys)

Vargšai Viktorijonai

“Labai nemalonu tokį dalyką tvirtinti,” nusišypsojo kun. Hall. “Yra net baisu prisiminti, kiek šie Viktorijonai suprato apie gyvenimą. Dikensas, pavyzdžiui, ir visiškai jo pavargėlių nesupratimas; Thackeray ir Bromming, Newmann’as ir Manning’as, Gladstone, George Eliot, Darwin’as, artistas Booth, Gordon, Don Bosco ir Arso klebonas. Vargšai Viktorijonai! Kaip jie visiškai nesuprato gyvenimo, kaip nelemtai bailūs!”

“Prašau mūsų nesmerkti!” protestuodama sušuko Zuzana.

Tačiau Rišardas vis dar nesidavė su laikyti.

“O, Tamsta supranti ką aš noriu pasakyti. Aš labai myliu teisingumą. Visi mes jaunosios kartos jam pritariame. Ir yra teisinga pamatyti ir išžiūrėti į gyvenimą net ir literatūroje.”

“Apart to,” pridurė Zuzana, “teisingiems žmonėms viskas atrodo gryna ir nekalta.”

Kun. Hall krūptelėjo ir atsisėdo.

“Net ir tuomet, kada autorius iš blogos valios ir su nešvariu protu rašo nepadorią apysaką? Mano brangioji, meldžiu taip nekalbėti. Yra panašu, jeigu sakytum “sveikam, jog nėra pasauly tokio dailto kaip liga,” arba “išmintingam, jog nėra tokio dalyko kaip nesumanumas arba paikumas,” arba “nesuteptam, jog Kristui nebuvo tokio fakto, kaip kad sunkios nuodėmės.”

“Bet, tėveli,” tęsė Rišardas, “knygos nepadarо didelės įtekmės žmogaus gyvenimui. Perskaitom kurią knygą ir ūmai ją užnirštam. Yra tikrai knygos malonumas arba juokinga jos dalis, kuri mus žavi, arba pasigėrėjimas kieno kai gudrumu. Knygos neturi didesnio sąryšio su mūsų gyvenimu. Jos tik prabėga mūsų proto paviršium ir nepadarо įtekmės tam, ką darome

ar mąstome.”

“Rišardas teisingai pasakė,” patvirtino Zuzana, ir aš tikra, jog niekad nėsu ko padariusi arba apmąsčiusi tik delto, kad pasitaikė knygoje skaityti.”

Nėvienas Netiki Į Skelbimus

“Koks tai didelis smūgis šios šalies apgarsintojams!,” atsidūsėjo kun. Hall. “Tie vargšai žmonės visą laiką triūso klaidinga mintimi, jog žmonės pirs automobilius, muilo arba kojinių delto, kad pasitaikė kur žurnale pastebėti apgarsinimą. Ir išrodo, jog tai ką skaitome, mummyse nepadarо jokios įtemės.”

“Jau ne teisingai,” protestavo Rišardas, “aš nesakau, jog tik delto, kad pasitaikė perskaityti “Macbeth,” aš tuojaus turiu išeiti ir papildyti žmogžudystę.”

“Ir aš,” įterpė Zuzana, “nepabėgu su kieno nors doru vyrų tik delto, kad pasitaikė skaityti er ..”

“Užteks,” sulaikė ją kunigas, “nėra tau reikalo man pasakoti ką esi skaičiusi. Bet prieš atsitolindami šio klausimo, Rišardai, leisk man tau priminti, jog perskaitęs “Macbeth,” tu žinoma, neisi pildyti žmogžudystės, delto, kad Šekspyras įtikinančiai ir vaizdžiai įrodė baisias šios nedorybės pasėkas. Bet duokim sau, jeigu jis imtų įrodinėti, jog žmogžudystė su kaikuriomis sąlygomis yra kartais išteisinama; ir įsivaizduok, jog vėlesniame gyvenime šios sąlygos tavo atsitikime būtų patvirtintos. Kas būtų tada?

“Ir, Zuzana, jeigu ta knyga, kurią ką tik minėjau, imtų tvirtinti ir ginti kaikurių moteris pabėgimą su svetimu vyrų, neabėjodamas galiu tvirtinti, jog kaikurie tos knygos skaitytojai vėliau užsimanytų, jog taip ir galima daryti. Taip, panašiai ir pasielgtų. Žinau atsitikimų kur taip atsitiko. Bet, aš Jums vėl trukdau. Atsakykite man: ar kuris jūsų skaitytumėte knygą, žinodami, jog ji prieštykinė ir tikrai jaustumėtės, jog ji Jums nepakenks?”

(Bus daugiau)

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AŠTUNTASIS SEIMAS STROPIAI RUOŠIAMAS

Gerbiamieji Marijonų Kolegijos ir Seminarijos Rėmėjai sumaniai ir energingai veikia, aukodami savo planingą darbą ir išlaidas ir nori padaryti šį aštuntąjį Seimą labai sėkmingu, kurs įvyksta gruodžio 9 d., 1934 m., Aušros Vartų parap. svetainėje, 2323 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

Gerbiamieji Marijonų Kolegijos ir Seminarijos Rėmėjų Chicagos Apskričio skyrių atstovai turėjo priešseiminį susirinkimą, lapkričio 21 d., Aušros Vartų parap. mokyklos kambaryje ir sustatė Seimui šią tvarką:

1. Aušros Vartų parap. svetainėje, gruodžio 9 dieną, 9:30 val. ryto, atvykusieji Seimo atstovai ir svečiai bus papuošti Kolegijos ir Seminarijos aštuntojo Seimo ženklėliais.

2. Seimo iškilmingos pamaldos įvyksta 10:00 val., pamokslas ir švenčiausiuoju Sakramentu palaiminimas visų Marijonų Rėmėjų, geradarių ir Seimo dalyvių intencijai.

3. Po pamaldų 12:00 val., visiems prielankumo bendri pietūs ir draugiškas pasišnekučiavimas.

4. Po pietų, Seimo dalyviams bus duodama proga aplankyti Marijonų vienuolyno koplytelę ir knygyną, "Laivo" ir "Draugo" redakcijas ir spaustuve.

5. Po pietų, 2:00 val. Seimo posėdžių atidarymas, prezidiumo, mandatų, sekretorijato, spaudos ir rezoliucijų komisijų rinkimai. Rėmėjų skyrių sveikinimai, Apskričio ir Centro valdybų pranešimai. Referatai, sumanymai ir rezoliucijų priėmimas. Seimo uždarymas 5:00 val.

Susirinkime dalyvavo šių skyrių atstovai: *North Side* — A. Bacevičius — pirm.; *West Side* — J. Kulikauskas — rašt., I. Šaulienė, O. Pocienė, Stumbrienė, A. Radziavičius; *Town of Lake* — E. ir J. Gedvilai, O. Kalvaitė, J. Razbadauskaitė; *Brighton Park* — O. Navickienė, O. Bambalienė,

T. Atroškienė; *Marquette Park* — B. Nartonis; *Bridgeport* — J. Dimša; *18-tos* — *Dievo Apveizdos parap.* — P. Valiuckis; *Archer Heights* — J. Šliogeris; Kun. A. Andriušis — Seimo rengimo pirm.

Iš mūsų gerb. atstovų raportų paaiškėjo, kad visos kolonijos smarkiai darbuojasi.

Marquette Park skyrius jau turėjo parengimą, lapkričio 11 d., kurs, dėka uolių darbuotojų, ir didžiai gerb. kleb. kun. A. Baltučio davima dykai svetainės ir suteikimą gerų pamokinių, gerai pavyko.

Brighton Park skyrius ruošia šeimynišką pramogą — Bunco Party, pp. Navickų namuose, 4538 So. Washtenaw Ave., sekmadienį, lapkričio 25 d., 2:30 val. po pietų. Visi maloniai laukiami dalyvauti.

Town of Lake skyrius turės parengimą — Bunco Party, sekmadienį, gruodžio 2 d., 3:00 val. po pietų, pp. Ogentų namuose, 5648 So. Justine St. Nuoširdžiai kviečia gerb. raširdžius savo atsilankymu paremti šį kilnią darbą geriams tikslams ruošiamą.

Archer Heights skyrius rengia gražų programėlį ir laimėjimus, gruodžio 4 d., pp. Liubertų namuose, 5537 So. Nordica Ave.

West Side skyrius skubiai ruošia Bunco Party ir laimėjimus, gruodžio 7 d., 8:00 val. vak., Aušros Vartų parap. svetainėje, 2323 W. 23rd Pl.

Cicero skyrius ką tai tokio nepaprasto ruošia aštuntojo Seimo naudai, ypač uoliai darbuojasi pp. A. Valančius — pirm. ir A. Janušauskas — rašt.

Visų kolonijų gerb. Organizacijos, Draugijos ir Brolijos ruošia delegatus į aštuntąjį Marijonų Rėmėjų Seimą su sveikinimais ir aukomis, nes jie gerai supranta lietuviškos Kolegijos ir Seminarijos mūsų išeivijojei reikšmę ir kokią rolę vaidina.

Visus maloniai laukiame atvykti į mūsų Seimą ir jame dalyvauti.

Visus širdingiausiai priimsime.

Seimo Rengimo Vadovybė.

SVARBESNEJI ĮVYKIAI AMERIKOJE

THOMPSON, Conn. — Lapkričio 11 d., Blaivininkų kuopa sušaukė savo susirinkimą. J. Liolia, kuopos pereinę metų raštininkas susirinkimui vadovavo.

Prisirašė nemažai naujų narių.

Naujon Blaivininkų kuopon išrinkti šie asmenys: Juozas Kamandulis, Brockton, Mass. — pirm., Antanas Dranginis, Cumbola, Pa. — vice-pirm., ir Antanas Akstinas, Brockton, Mass. — rašt.

Po to, kun. J. Vaškevičius M.I.C., susirinkimui patiekė trumpą paskaitą, kurioj pažymėjo blaivybės svarbumą bei reikalingumą ir patiekė praktiškų priemonių ją tinkamai gyvenime panaudoti.

— Lapkričio 10 d., Marianapoliečiams vėl pasisėkė išlaimėti. Ši kartą nugalėjo Templeton High School tyla. Pastarieji nors ir buvo smarkūs ir sugebantys lošikai, vis to negalėjo sulgyti su lietuvių jėgomis. Iš pat pradžių matėsi, jog Marianapolio viršus. Žaidimas baigėsi Marianapolio naudai 21 prieš Templeton 6.

LONDON, Anglija. — Lietuvių Švento Kazimiero parapija progresuoja. Klebonas kun. A. Petrauskas, M.I.C., vaikščiudamas per lietuvių namus, surinko daug aukų bažnyčiai.

— Dr. ja Užsienio Lietuviams Remti Lietuvoje Londone lietuviams atsiuntė diktoką skaitlių įvairiai gražiai apdarytų knygų.

— Artimoj ateityje lietuvių bažnyčioje būsįa įvesti pečiai, kad žiemos laiku per pamaldas nereiktų šalti.

OMAHA, Nebr. — Šiais metais vėl buvo miesto auditoriume visų tautų karnivalas, kad sušėlpus miesto pavargėlius. Lietuviai labai gražiai pasirodė.

— Kun. G. Česna buvo atsilankęs su prakalbotomis lapkr. 11 d. Labai daug žmonių buvo susirinkę.

GREAT NECK, L. I., N. Y. — Lietuvių kalbos mokykla prasidėjo lapkr. 11 d. Keleta desėtkų vaikų lanko. Mokina kun. J. Balkūnas ir muz. J. Tamošaitis. Pamoskos būna pirmadieniais ir ketvirtadieniais 5 iki 7 valandos vakare.

— Lapkr. 11 d. susiorganizavo — atgijo Birutės choras. Veda muz. J. Tamošaitis.

BROOKLYN, N. Y., Apreiškimo parapija. — Pirmadienio vakarais 8 val. yra dėstoma lietuvių kalba ir istorija augusiems, t. y. tiems kurie dienomis dirba arba eina į aukštesnes mokyklas. Šiems kursams va-

dovauja žinomas visuomeninkas inž. Antanas Mažeika.

— Lapkr. 11 d. visi Šv. Vardo dr. jos nariai ėjo "in corpore" prie Šv. Komunijos.

BROOKLYN, N. Y., Šv. Jurgio parapija. — Lapkr. 4 d. įvyko iškilminga rekolėkcijų užbaiga. Rekolėkcijas vedė žymus jėzuitas misijonierius kun. J. Bružikas.

— Darbštumu ir sumanumu klebono kun. K. Paulionio šv. Jurgio bažnyčia nepilgo pasipuoš didžiuliais vargonais.

— Lapkričio 11 d. klebonas surengė puikią puotą — balių parap. chorui. Viskas buvo puikiai parengta. Vakarą vedėju buvo kun. Petrauskas. Daug pasakyta prakalbu.

MASPETH, N. Y. — Kun. P. Lekėšis buvo apsirgęs ir išvežtas į ligoninę. Dabar jau grįžo sveikas.

— Jau susitvėrė Apaštalytės Maldos draugija. Prisirašė keleta desėtku narių.

— Lapkričio 18 d. Atateka Demokratų Klūbė įvyko didelė kun. P. Lekešiaus sutiktuvės.

HOMESTEAD, Pa. — Spalių 28 d. parapijos salėje buvo rodomi A. Peldžiaus judamieji paveikslai — "Laurdo Stebuklai," iš Lietuvos gyvenimo ir apie Pasaulinę Parodą. Tą sekmadienį vakare buvo pamaldos prie Kristaus Karaliaus, o po pamaldų judamieji paveikslai. Žmonių prisigrūdo pilna salė. Daugelis grįžo namo, nes nebuvo vietos. A. Peldžiaus rodomais paveikslais žmogės buvo labai patenkinti, nes jo paveikslai yra įdomūs ir pamokinantai. Žmonės prašė, kad A. Peldžius ir ateityje pas juos atsilankytų. A. Peldžius Homestead rodė ir svetimtaučių trijose parapijose.

KENOSHA, Wis. — Lapkr. 4 d. Švento Vardo dr. ja ėjo "in corpore" prie šv. Komunijos.

— Parapijos bazaras gražiai eina. Daug žmonių atsilanko ir džiaugiasi visa bazaro eiga.

CHICAGO, Ill. — Lapkričio 28 d., 1934 m. Lietuvių auditorijoje įvyko Labdarių Jubiliejinis vakaras.

Programa išpildė geriausios Chicagos lietuvių muzikos ir meno jėgos.

Šis jubiliejinis vakaras buvo surengtas draug su Daily News tautų karnivalu.

CHICAGO, Ill., Dievo Apvaizdos parapija. — Lapkr. 11 d. baigės Šv. Misijos ir suruošta bažnyčių aplankymas jubiliejaus metų atleidams pelnyti.

— Gruodžio 2 d. įvyksta metinė parapijos vakarienė.

CHICAGO, Ill., Aušros Vartų parapija. — Gruodžio 2 d. bus metinė parapijos vakarienė.

— Gruodžio 9 d. įvyks Marijonų Kolegijos Rėmėjų Seimas. Iškilmingos šv. Mišios bus 10 val./ryto.

— Gruodžio 16 d. bus perstatoma Šv. Teresės 4 aktų drama, kurią parašė kun. J. Mačiulionis, M.I.C.

— Sausio 13 d., 1935 m., bus "Minstrel Show."

CHICAGO, Ill. — Liaudies Universitetas jau prasidėjo. Paskaitos tęsis kas ketvirtadienį per 10 savaitių. Iniciatorius — A.L.R.K. Federacijos Chicago Apskritys.

Paskaitos duodamos iš sociologijos, apo logetikos ir kitų mokslo šakų.

CHICAGO, Ill., Šv. Jurgio parapija. — Šv. Petronelės Dr-jos vakarienė gerai pavyko. Atsilankė labai daug svečių. Vakarienę pradėjo didž. gerb. pralotas M. Krušas malda. Buvo paruošta tam tinkama programa kuri visiems labai patiko.

GLASGOW, Škotija. — Prieš keletą mėnesių atvyko naujas klebonas, kunigas J. Gutauskas.

— Glasgovo jaunimas turi dvi žymesnias organizacijas: chorą ir Artistų Mėgėjų Ratelį. Choras dažnai palinksmina lietuvius, atskirtus nuo tėvynės, lietuviškomis dainomis.

— Naujiems metams, Artistų Mėgėjų ratelis stato scenoje "Aušros Sūnūs" — J. Martišiaus režisūroje.

LIETUVOJE

— Londone rengiama tarptautinė dailės paroda, kuri bus visą lapkričio mėnesį. Šioje parodoje dalyvaus ir 4 Lietuvos dailininkai: Varnas, Žmuidžinavičius, Galdikas ir Šlapelis.

— Kybartų miesto burmistro rūpesniu, Kybartų miestas turės savo herbą. Tokį herbo projektą, pagal burmistro nurodymus, neseniai parušė dail. Bičiūnas.

— Jau įteikti kaltinamieji aktai Klaipėdos neumaninkams ir sassininkams.

— Klaipėdos krašto miškuose yra retų žvėrių ir paukščių. Klaipėdos miškuose yra apie 167 briedžių. Retesnių paukščių apskaičiuojama, kad yra 113 kurtinių ir 370 tetervinių.

— Šiomis dienomis "Lietukis" pardavė Anglijos importininkams apie 1,000 tonų kviečių. Tuo pačiu laiku, "Lietukis" pardavė Danijos pirkliais 400 tonų rugių.

— Alytaus apylinkės laukuose daug tenka matyti žydinčių rugiagėlių. Čia niekas neatmena tokių laikų, kad spalvų mėn. viduryje būtų žydėjusios rugiagėlės.

— "Sekmadienio" Klaipėdos korespondento pranešimu, Klaipėdos šeimos posėdį numatoma sušaukti artimiausių trijų savai-

čių bėgy. Klaipėdos visuomenė tikisi, kad ši kartą šeima, galų gale, ims pozityvų veikimo.

— Soldinio miške, kuriame žuvo mūsų didvyriai transatlantiniai lakūnai Darius ir Girėnas, dabar manoma įrengti gražų skvėrą, jį aptverti tvorele ir ant akmeninės pakopos pastatyti lietuviško ažuolo kryžių, kuriame būtų įdėti atitinkami įrašai lietuvių, vokiečių ir anglų kalbomis.

— Lietuvos aero klubai turi 3 lėktuvus ir 6 sklandytuvus. Klūbas ruošiasi ateinančiais metais dar žymiai išplėsti savo reikšmingą darbą civilinės aviacijos bei priešlėktuvinės apsaugos srityse.

— Lapkričio 2 dieną Estijos pasiuntinys Kaune Leppikas pakvietė Lietuvos užsienių reikalų ministrą Lozoraitį į pirmąją Lietuvos, Latvijos ir Estijos užsienių reikalų ministrų konferenciją, kuri bus Estijos sostinėje Taline lapkričio 29 ir 30 dienomis. Ši konferencija šaukiama pagal Lietuvos, Latvijos ir Estijos santarvės ir bendradarbiavimo sutartį. Ministras Lozoraitis Estijos pakvietimą priėmė.

— Draugią Užsienio Lietuviams Remti pavedė prof. M. Biržiškai suorganizuoti liaudies universitetą užsienio lietuviams.

PASTABA

Town of Lake. Pereitame "Laivo" nu meryje, naujo Marijonų Rėmėjų skyriaus narių aprašyme, per klaidą buvo praleista Gedvilų šeimyna — 4 nariai J. E. J. ir P. Pp. Gedvilai yra aktyvūs Marijonų Kolegijos ir Seminarijos rėmėjai.

PAIEŠKAU Joną Kaminską. Paekutinių kartu gyveno 1005 Jenne St., Kenosha, Wis. Jeigu kas žino kur jis yra, kreipkitės su informacijomis į Izidorius Pilipavičė, 17 So. Leonard St., Waterbury, Conn, Norių susisiekti su Jonu Kaminsku, nes Mrs. I. Pilipavičė, po tėvais Monika Šimaitis, pavojingai serga.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

Kreipiantis su paklausimais, reikia įdėti 5c kraštos ženklelį atsakymui.